

interesante comentarii, de N. Todorov (nr. 1, p. 98—101). La fel sînt și materialele publicate în nr. 4 și 5 la această rubrică legate de Marea Revoluție din Octombrie, ca și documentele în legătură cu arestarea lui Gheorghe Dimitrov în anul 1920 publicate de G. Ganev (p. 190—195).

Ceva mai largi ar putea fi cele două rubrici de *Recenzii* și *Insemnările bibliografice*. Desigur, în comparație cu anii trecuți, ele au crescut. Totuși, două-trei recenzii și note bibliografice de fiecare număr înseamnă, după părerea noastră, cam puțin. În schimb foarte amplă este *Cronica*, în care cititorul află aproape tot ce se petrece în legătură cu Bulgaria în viața științifică din țară și străinătate. Date interesante găsim despre Simpozionul Kiril și Metodie, care a avut loc la Salonic în octombrie 1966, despre Conferința națională asupra istoriei orașelor din sud-estul Europei ținută în R. F. a Germaniei și despre multe alte reuniuni internaționale, la care, după cum se arată, au luat parte și specialiști din România.

Și mai bogată este *Cronica internă* cu date asupra activității Societății de istorie, a Institutului etnografic, a Institutului de balcanistică și a Institutului de istorie. Despre ultimul, de la înființarea căruia s-au împlinit 20 de ani (1968), Hr. Hristov, directorul său, publică un scurt istoric relevînd principalele realizări și publicații ale acestuia (nr. 2/1968, p. 3—15).

În general, revista *Istoriceski Pregled* rămîne aceeași publicație bine informată, cu conținut variat, tribună care arată munca asiduă a colegilor din țara vecină și prietenă.

CONSTANTIN N. VELICHI

BISTRA TVETKOVA, *За етническият и демографският облик на Видин през XVI век*, în „Известия на етнографския институт и музей“ Sofia, VII, 1964, p. 11—42.

În acest scurt dar substanțial articol, cunoscuta turcologă bulgară vrea să arate că teza (aproape generală în istoriografia bulgară de astăzi) potrivit căreia la începutul dominației otomane orașele bulgare erau locuite în special de turci, populația autohtonă fiind împinsă în hinterlandul acestora, de unde a revenit doar din sec. XVIII-lea încoace, trebuie măcar în parte corectată. După ce citează mărturia istoricului turc M. T. Gökbilgin, care a dovedit documentar că la finele secolului al XV-lea la Tîrnova, deci în fosta capitală, se aflau 379 de familii nemusulmane (afară de dubrovnicieni), față de 206 familii otomane, autoarea trece la analiza unui important document demografic otoman păstrat în secția orientală a Bibliotecii Naționale din Sofia. Este vorba de un registru fiscal, care arată populația orașului și a regiunii Vidin. El precizează că în august 1542 orașul avea 15 mahalale, dintre care una musulmană și 14 nemusulmane. După cum dovedește autoarea, conducîndu-se după numele oamenilor, aceste mahalale erau populare în special de bulgari. Deși registrul nu cuprinde întregul recensămînt al Vidinului, este clar că în acest important, oraș, cetate și port la Dunăre, locuiau, între alții, la mijlocul secolului al XVI-lea, peste 300 de familii bulgare, în mare parte agricultori, dar și meseriași — cărbunari, călăfătari, șelari, pielari ș.a.